

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— Z Wiednia dnia 20. Listopada. —

N. Pan, nasz najłaskawszy Cesarz zaszczycił dnia wczorayszego obecnością Swoją pierwszy raz po przybyciu Swoim z Preszburga teatr nadworny. Nie można wyrazić zapału, z którym ukochany Panujący i Oyciec ludów Swoich przez licznie zebrałą publiczność był przyjęty; zapal ten ponawiał się z jednakową szczerością po każddej zwrocie pieśni ludu »Boże zachowaj Cesarza Franciszka« którą za ukazaniem się Monarchy cała publiczność zaintonowała. N. Pan bawił do końca sztuki a przy oddaleniu się jego towarzyszyły Mu znówu też same oznaki miłości, uszanowania i przychyłności.

Względem odjazdu NN. Cesarstwa w d. 16. t. m. z Preszburga zawiera tameczna Gazeta z d. 18. Listopada :

»Cesarstwo opuścili onegdaj d. 16. rano o godzinie 9tej nasze miasto i otoczeni naszymi życzeniami powrócili do Wiednia. Przed odjazdem NN. Cesarstwa, Rada wewnętrzna i zewnętrzna tego Król: wolnego miasta, korpus Oficerów milicyi i znaczna liczba osób zebrała się w przedsiionku pałacu, aby łącznie z mnóstwem ludu na ulicach i moście pływającym zebranego, ieszcze raz nacieszyć się widakiem NN. Cesarstwa i onym szczerze wynurzyć pożegnanie.«

»Dnia następującego (wczoraj) o godzinie 7 wiechał także do Wiednia Arcy-Xiążę Następca Tronu, a godziną późnię Arcy-Xiążę Franciszek Karol w towarzystwie dostoynę Małżonki, Arcy-Xiążny Zofii.«

»Król. Węgierska gwardyia przyboczna wyruszyła wczoraj do Wiednia.«

Gazeta Wenecka zawiera z Pordenone co następnie :

Rys łaski naszego najłaskawszego Monarchy podczas Jego krótkiego pobytu w Pordenone nie powinien być zapomniony; przywodzi ón bowiem tak rozmaicie się ponawiające dowody Jego troskliwości około wzrostu i udoskonalenia sztuk i manufaktur w Państwach Cesarzskich, których Monarcha nigdy okazać nie zamiedbuie.

Rozszerzone fabryki papieru domu Galvanich dostatecznie są znane, i może mniej przez obiętość chociaż znaczną dosyć, iak własność swych wyrobów i znakomite mieysce, które próbki tych rękodzielni zajmują w politechnicznym gabinecie Wiedeńskim, a według zdania znawców współubiegują się z nayznakomitszemi fabrykami nietylko Włoch, lecz Francyi, Anglii i Hollandyi. — W roku 1770 sprowadzono z Hollandyi pierwsze walce do młyna papierni w Pordenone, ztąd rozeszły się ku powszechnę korzyści po całych Włoszech, i tam przez Walentego Galvani, oycza terazniejszego właściciela, Karola Galvani, udoskonalone. Tego zaszczycił iuz Monarcha medalem honorowym z uszkim i wstążką, a oyciec iego ieszcze za Rzeczpospolity Weneckiej otrzymał nagrodę i przywilej.

Obiedwie te fabryki zwiedzili w d. 12. t. m. Arcyxiążęta Franciszek i Rayner, nasz Wicekról, w towarzystwie Arcyksiężniczki swojej małżonki, i ciż Arcyxiążęta raczyli właścicielowi oświadczyć zupełne upodobanie z postrzeżeń w szczegółach, mechanizmu, doboru materyałów i porządku, iakoteż naywiększey troskliwości w wykonaniu robót, a z rękodziel szczególnie zwrócili uwagę na kleionki papierowe potrzebne do fabryk materyy wełnianych. — Właśnie tey to roboty chciał sam Monarcha rozpoznać rezultat, przyczem uznał, iż przeto zaradza się iednę z nieodzownych potrzeb. Ztąd kazał N. Pan zawałać do siebie P. Galvaniego, i po zasiągnięciu wiadomości o rękodzielni, (przyczem okazało się, iż, aby te kleionki papierowe nietylko sprowadzaniem z zagranicy równały, lecz takowe daleko przewyższały, nie brakuie nic więcey, iak ieno doskonałego wygładzenia, ponieważ kleionki papierowe Galvaniego względnie kleionek z innych fabryk, robione z iedney karty, są grubsze i dychtownieysze, zaś inne, chociaż cieńsze i giętsze, z kilku kart złożone,) raczył N. Pan z własnego pociągu łaskawie rozporządzić, iż ieżeli dla tego gładzenia, znajdują się sposobne walce w rządowej fabryce w Raunersdorfie, P. Galvani będzie o tém zawiadomiony, aby tym sposobem iak nayłatwiey udoskonalenie kleionek papierowych do wyrabiania materyy wełnianych ku

większemu wzrostowi owych młynów papierni ułatwić a dla kraju znaczną przyczynę nierówności względnie zagranicznych rękodzielni usunąć.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hispańska.

Kuryier Londyński zawiera wiele urzędowych dokumentów względem Kongresu Peruwiańskiego. Pierwszy, jestto dawniejsza Nota Wice-Prezydenta Kolumbii (datowana jeszcze przed 6. Lutego b. r.), w której wskazuje potrzebę, aby wszystkie Państwa amerykańskie tak wiodące wojnę jak i neutralne, ztatem i Zjednoczone Stany Ameryki i Brazylia, połączyły się na Jeneralny Kongres w Panamie.

Druga nota Rządu Peruwiańskiego, bez daty, wydana do Rządu zjednoczonych Prowincy rzeki de la Plata, zawiera co następuje: Zdaie się, iż jeżeliby Ameryka chciała wybrać stolicę, przesmyk Panamy mógłby być do tego obrany. Ponieważ przesmyk ten leży w środku części świata, i z jedney strony ku Azji, z drugiej ku Afryce i Europie obrócony, ztatem sam Rząd Kolumbijski czynił przełożenie do założenia miasta.

Trzecia Nota Sekretarza Stanu Spraw Zewnętrznych Kolumbii do Posła Kolumbijskiego przy Zjednoczonych Stanach rzeki de la Plata, zawiera 7 artykułów o postępowaniu Kongresu Panamskiego. 1) Pełnomocnicy powinni (podług zdania Kolumbii) imieniem swoich Mocarstw wydać Manifest, dla okazania sprawiedliwości sprawy swojej, i wykazać plany Hiszpanii jakoteż systemat polityczny nowych Państw przeciwko innym chrześcijańskim Mocarstwom; 2) Pełnomocnicy względnie wyspy Kuby i Portorico wydadzą uchwałę i dochodzie będą, jak dalece możnaby połączyć siły wojenne wszystkich, dla oswobodzenia ich od Rządu Hiszpańskiego. W razie gdyby taka uchwała zapadła, powinno być także przepisano, wiele wojska każde Państwo pojedyncze ma w tej mierze stawić, jakoteż, czyli wspomniane wyspy mają być wcielone do jednego z Państw zjednoczonych, lub obrać sobie Rząd własny. 3) Pełnomocnicy nowych Państw zawierają lub odnawiają traktaty handlowe, jak takowe istnieć powinny między sprzymierzonymi Państwami; 4) Dla samych siebie ułożą ugodę Konsularną, która w sposobie pewnym urządzi sprawowanie i przywileje różnych Konsulów. 5) Pełnomocnicy powinni rozpoznać środki, dla wykonania tego, co Prezydent zjednoczonych północno-Amerykańskich Państw, roku zeszłego w

Poselstwie swoim do Kongresu oświadczył o sposobach jakich iść potrzeba, aby Mocarstwom Europejskim niedopuszczać zakładania nowych osad na stałym lądzie Amerykańskim i zapobiedz wszelkiemu obcemu wdawaniu się w nasze wewnętrzne sprawy; 6) Pełnomocnicy różnych Państw zawrzed mają ugodę względem owych zasad praw narodów, o które mogłyby być spór, mianowicie o te, które się odnoszą do narodów, z jakich, gdyby jeden był w wojnie, a drugi zachowywał się neutralnie; 7) Nakoniec; Pełnomocnicy ustanowią, na jakim sposobie mają być polityczne i handlowe stosunki takich części świata nowego ułożone, które iak to St. Domingo, oderwawszy się od swego Rządu a jeszcze przez żadne Europejskie niteż Amerykańskie Mocarstwo (co wtedy zachodziło) nie zostały uznane.

Równie i Naddirektor Chilijski względnie Kongresu Panamskiego wydał do mieszkańców tego kraju pod dniem 12tym Lipca odezwę, w której ouyin zapowiada: Nagłące okoliczności nakazują zwołać powszechny Kongres. Nowe Amerykańskie Rządy wezwały Rząd Chilijski być na Zgromadzeniu Panamskiem, na którym wielki iednoczący traktat i ustawa Stanu dla nowego świata ma być organizowaną. Państwa owe wystąpiły już Pełnomocników swoich do Panamy. Rząd Chilijski przez owo wezwanie jest w kłopotcie, ponieważ nie mógł uciec się do reprezentacyi narodowej. Przesłał tylko na odpowiedzi, że niebawem zwoła Kongres narodowy i pierwsze posiedzenia tegoż, poświęcone być mają wyłącznie temu wielkiemu przedmiotowi, i t. d.

Poczem następuje wyrok datowany z d. 6. Lipca, przez który Reprezentanci na Kongres jeneralny zwołani są do St. Jago do Chili na d. 5. Września.

W *British Traveller* czytamy wyniki z gazet wszystkich prawie prowincy Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej. Okręt William Thomson, który te gazety przywiózł stanął na Tamizie z Nowego-Yorku w 17 dniach.

Tu następują niektóre z tych wyników: Od Kapitana brygu: Emma, przybyłego z Alvarado do Nowego-Yorku dowiadujemy się, iż posłano do Acapulco Oficerów (port Meksykański na Oceanie spokoynym), którzy okręt liniowy Azia i bryg Constantia przeprowadzić mają około przylądka Horn. — Meksykanie powrócili ienców, zabranych na zachaczoney przez siebie szalupie zamku St. Juan d'Ulloa; od tego czasu niestrzelają już z zamku do miasta Vera-Cruz.

Kapitan Doughty przybyły z Hawanny do Nowego-Yorku powiada: że wyprawa, która w d.

17. Września z tego ostatniego portu wyszła pod żagle do San Juan d'Ulloa składająca się z trzech fregat i dwóch okrętów przewozowych. Okręty wspomniane miały 500 ludzi wojsku i mnóstwo żywności.

Portugalia.

O przypadku na przechadzce Carvalhinko w Oporto, zawiera list z tego miasta z d. 10. Października umieszczony w Gazetach Angielskich następujące szczegóły: »Na tej przechadzce, niedaleko rzeki Duero przy spadku wysokiej i przykrętej góry Fontainkas, wytryska nader przynimne źródło, otoczone do koła kamiennymi ławkami, gdzie wiele osób zwykło siadać, aby się przyjemnym chłodem miejsca pokrzepić; niedaleko jest cysterna, gdzie pierą bieliznę. Nadtem miejscem wisiła sztuka skały stercząca z góry; ponieważ sądzono, iż się zupełnie mocno trzyma, zatem nieobawiano się, aby upadła. Co jednakże nieszczęściem nastąpiło między 4 i 5 godziną z południa, podczas, gdy wielka liczba osób różnego wieku płci tamże znajdowała się, które, to siedziały, to przechadzały się, zajęte będąc rozmową; równie też wiele praczek przy wspomnionym cysternie prało bieliznę. Spadający kawałek skały porwał z sobą wielką część góry, która zasypała wszystkie w bliskości stojące osoby, między którymi było cztery córki z jednej rodziny. Oprócz zasypanych lawiną skały, wielu potonęło w Douro, którzy rzucili się w rzekę, chcąc uysć walącey się skały. Łoskot piorunowy tego zwalenia się skały słyhać było na obu brzegach Douro, a krzyki nieszczęśliwych ściągly niezmiernie mnóstwo Indzi, którzy na widok tej okropnej sceny i jęków ostupieli. Wielu nieszczęśliwych widać było z głowy gruzów, innych do połowy ciała, a innych tylko nogi i ręce. Przedsięwzięto iak nayspieszniej środki, tych nieszczęśliwych powydobywać, lecz wszyscy iuz nieżyli! — Koło 7 godziny wieczorem wydobyto ośm osob, a że wszelkie usiłowania kogokolwiek z nieszczęśliwych żywo wydobyć, zdawały się być daremnemi, zatem tę robotę odłożono do dnia następującego. Scena była bolesna; tu żony szukały swoich mężów, tu mężowie żon swoich, rodzice dzieci, inni nieśli swoje drogie zwłoki do domów. Skała ta nie upadła przez trzęsienie ziemi iak z początku sądzono, lecz przez onęj naturalny ciężar. Mówią, że skała ta wraz z częścią góry, którą z sobą zabrała wynosiła więcej iak 1000 wozów, każdy po 50 arabes (16 cetnarów). Inne massy teyże góry grozą także upadkiem; doznane nieszczęście powinno by dostatecznie służyć za przestrożę.«

Wielka Brytania i Irlandyia.

Z Sincapore nadeszły wiadomości do Londynu ściągające do d. 12. Maia. P. Cracroft przeznaczony nad Angielskimi osadami w Malaica, stara się coraz większemu nadać onym wziętości i handel z Sincapore z każdym rokiem się powiększa. Do tamecznego portu zawinęło do d. 3. Kwietnia sześć Chińskich statków (*Junken*), z Kantonu 4 z 2140, a 2 z Fokien z 921 wychodzcami; okręty Europeyskie przywiozły także 457 Chińczyków. Wielu tamże pozostało; większa część udała się do Malacca i Penang. Dwóch Anglików założyło tamże warstat okrętowy, w któryj iuz dwa okręty o 40 i 200 beczkach wybudowali. — W Kwietniu przybyło do Sincapore dwóch Francuzów: Vannier i Chaigneau, którzy przez wiele lat sprawowali w Cochinchinie wysokie Mandarynów urzędy; obadwa z rodzinami swemi powracają do Europy.

O bankructwie domu Williama dowiadujemy się ieszcze, co następuje: Samuel William, dom pierwszy Amerykański w Londynie, pierwszy i dawniejszy przemysłnik w handlu bawełną, zawiesił wypłaty, i upadek jego rozniósł postrach i pogrążył umysły. Jego zobowiązania się wynoszą więcej, iak 800,000 fun: szt. Jestto największe bankructwo, które od dwóch lat handel dotknęło. Nowy-York, Boston, Baltimore, Nowy-Orleans, Manchester i większa część Angielskich miast fabrycznych, w interessach których ów dom często był pośrednikiem, wraz z Londynem największą cierpią. Chwilowy skutek tego oplakania godnego wypadku było przyczyną zatamowanie wszystkiego handlu tak w Londynie, iak Liverpoolu i Glasgowie. Styl lakoniczny Williama tak jest znany w Anglii, iak jego rzetelność, wspaniałość i duch przedsiębiorczy. Niebawem przed ostatnią wojną między Anglią i Zjednoczonymi Stanami napisał do jednego przyjaciela, trudniącego się także jego interessami: »Zakup WPan na mój rachunek wszystkie bawełnę, której będziesz mógł dostać. S. William.« I interes ten przyniósł mu 400,000 fun: szt. — Podobne zlecenie jest przyczyną jego terazniejszego upadku.«

Francyia.

Posel Portugalski Hrabia d'Oriolla złożył d. 5. Listopada Królowi na prywatnym posłuchaniu listy odwołujące go, i nowy nadzwyczajny Posel Portugalski i pełnomocny Minister, P. Pedro de Mello Breyner, na posłuchaniu publicznym wręczył swe listy wierzytelne. Tegoż samego dnia złożył Królowi na posłuchaniu prywatnym swe no-

we listy wierzytelne nadzwyczajny Poseł Bawarski i pełnomocny Minister Hrabia Bray.

Król z powodu swoich imienin wyznaczył ze swojej Listy cywilnej różnym osobom pożarem uszkodzonym 60,000, dla kościołów i w dobroczynnym zamiarze 250,000, na bezpłatne stoły Akademii Sorbońskiej 15,000 fr. i t. d., i podpisał także 200 nowych pensy.

Miasto Paryż obchodziło tę uroczystość zwyczajnym podziałem potraw i napoiów dla niższej klasy, dało przedstawienie teatralne bezpłatnie oświeciło publiczne gmachy i t. d. Król Krupus młyny palny założył uroczyste kamień węgielny do nowej rogatki, iakoż do nowego centralnego domu poprawy i Trybunał handlowy przeniósł do nowej giełdy.

Na przedstawienie Hrabiego de la Forest, iż mu zdrowie nie pozwala być Członkiem Komisji likwidacyjnej do wynagrodzenia emigrantów, miejsce to nadał Król Margrabiemu d'Herbouville, Parowi Francji i Radcy Stanu. Miejsce Wice-Hrabiego d'Ambray, który równie podobne urzeczowanie złożył widział się zmuszonym, poruczone zostało Hrabiemu Noe, Parowi Francji. P. Frenilly, Radca Stanu, w służbie zwyczajnej mianowany jest na miejsce zmarłego P. de Verigny Członkiem wspomnioną Komisji.

Mémorial Bordelais opowiada, że były Hiszpański Minister Woyny, Jenerał Cruz, który zjechał do Bordeaux, popłynąć ma do Hawanny, dla obietnic także dowództwa nad wyprawą przeznaczoną przeciwko Meksykowi.

Gwiazda z d. 10. b. m. donosi o przybyciu do Paryża Jenerała Roche, znanego Deputowanego Francuzkich Filellenów.

Włochy.

Miasto Civitavechia, port wolny, doznało w nocy z d. 22. na 23. Października tak strasznej burzy, iż najstarsi marynarze zapewniają, że takowej nie pamiętają.

Niemcy.

Gazeta Monachijska z d. 14. Listopada donosi: »Król Jegomość mocą swego gabinetowego reskryptu z d. 13. t. m. rozwiązał istniejącą dotąd Komisją w rzeczach ustawodawczych, i do tego wielkiego i ważnego celu raczył naznaczyć nową ustawodawczą Komisją. Na Prezesa téż raczył Monarcha najlaskawiej mianować Król: Ministra Stanu i Sprawiedliwości, Barona

Zentnera, a na Współczłonków: Król: Radcę Stanu Stürmera, Radców Ministeryalnych: Schmidtleina i Miega, tudzież drugiego Dyrektora przy Sądzie obwodowym i miejskim w Monachium, Hackera, i rozkazał, aby ta Komisya natychmiast swoje prace rozpoczęła. — Dzisiaj rano było prawie sześciogodzinne posiedzenie pod przewodnictwem Króla w zamiarze zaprowadzenia oszczędzeń w utrzymaniu Dworu.

Xiężniczka Analiia, Matżonka Xięcia Jana Saskiego, zjechała d. 12go Listopada do Monachium.

Król: Duński Poseł przy Związku Niemiec-kin, Hrabia Eyben, powracając z wód, umarł.

Rosyja.

Wiadomości z Petersburga z d. 18. Paździ. zawierają: N. Cesarz Jegomość rozkazem dziennym w d. 21. z. m. w Nowogrodzie Sewerskim wydanym, oświadcza swoje zupełne upodobanie Jenerałowi Porucznikowi Dovrét, dowódcemu osobnym korpusem Litewskim; Szefom dywizyj: Jenerałowi Porucznikowi Sawoyny i Jenerałowi Majorowi Richterowi, Włodkowi, Hrabiemu Krasieńskiemu, Weliaminowowi zgiemu; Szefowi brygady Izakowowi, Soloryńskiemu, Engelhartowi, i Igelstromowi zgiemu; a to z powodu wybornego stanu i nadzwyczajnej karności, iakie Monarcha znalazł podczas ostatniego przeglądu korpusów Polskich, przez nich, pod naczelnictwem Cesarzowicza W. Xięcia Konstantyna dowodzonych. — Onegday był w klasztorze Alexandra Newskiego uroczysty pogrzeb zmarłego tu w d. 13. t. m. Ministra apanażów Hrabiego Gurjewa, którzyto uroczystości obecni byli: Ciało dyplomatyczne, Członki Rady Państwa, Senatu i wielu znakomitych osób. Poczém pochowano zwłoki zmarłego w kościele Cesarzkiej fabryki porcelany. — Bawiący tu od lat kilku Kurator Uniwersytetu Kazanńskiego, rzeczywisty Radca Stanu Magnicki, przed kilku tygodniami udał się do Kazanu; gdzie przybywszy w d. 2. Września dnia następującego zwiedził budowę Uniwersytetu i pod jego kierunkiem rozpoczęły się przez trzy tygodni trwające popisy uczniów i wychowauców Gynnazyum, których słuchał najsurowiej z religii, ię panujących dogmatów i historii Kościelnej. Po ukończeniu popisów, uczni, uważając ich stopień naukowy pilności i moralności, podzieleni zostali na 5 klas, które pozostać mają na zawsze.